

Beste mevrouw Bussemaker, heer Kamp en heer Van Dam,

Afgelopen jaar speelde zich meermaals een merkwaardig tafereel af in en naast de Delftse collegebanken. In, omdat de collegebanken tot op de laatste stoel bezet waren. Naast, omdat de studenten die geen plek kregen zich op de trappen van de zaal verschansten. Blocnote of laptop op schoot: klaar om college te volgen op een ietwat onhandige wijze. Van college kwam het helaas niet. De zaal zat te vol, waarna studenten werden opgeroepen de collegezaal te verlaten omdat de brandveiligheid niet kon worden gegarandeerd. Tot zover het college.

Een paar jaar terug werd geconstateerd dat een gigantisch tekort aan technische studenten aanstaande was. Als bèta's deden we waar wij om bekend staan: niet zeuren, maar de schouders eronder zetten. Overheid en bedrijfsleven, werkgevers en werknemers, Colleges van Bestuur en studenten bundelden hun krachten met het doel om 40% van de scholieren te laten kiezen voor een technische studie. Nu we drie jaar verder zijn, kijken we met trots terug: duizenden nieuwe technische studenten stromen elk jaar de technische universiteiten binnen. Maar dat succes kent ook een keerzijde, er kan niet meer geanticipeerd worden op de rappe studentenaanwas. Bioscopen doen dienst als collegezalen, practica worden geschrapt en kleinschalige werkgroepen zijn grote hoorcolleges geworden. Deze tegenstelling levert een duivels dilemma op. Er wordt ons gevraagd te kiezen tussen het weren van nieuwe studenten of het versoberen van onderwijskwaliteit.

Eén ding staat vast: het opleiden van een technische student is duur. De opleiding neemt een jaar langer in beslag, maar ook het onderhoud van laboratoria en de noodzaak voor kleinschalig onderwijs is groot, maar kostbaar. Op de campussen van Delft, Eindhoven, Twente en Wageningen werken wetenschappers samen met het bedrijfsleven om kennis uit te wisselen. Daarmee vormen we de onmisbare schakel die nieuwe kennis omzet in bruikbare producten. De onmisbare schakel waar innovatie op draait en wat Nederland een kenniseconomie maakt. En daar heeft u, als bewindspersonen, een verantwoordelijkheid. Elk verkiezingsprogramma heeft de mond vol van het belang van innovatie en techniekonderwijs. Nu dagen wij u uit: *put your money where your mouth is*.

Als medezeggenschap en studentenvertegenwoordiging hebben we de afgelopen jaren samen met de Colleges van Bestuur hard gewerkt om met de 11 miljoen die u ons drie jaar lang gegeven heeft de kwaliteit van onze opleidingen op niveau te houden, maar het is slechts een druppel op de gloeiende plaat van 450 miljoen euro die we structureel nodig hebben. We hebben ons breekpunt bereikt en we *moeten* nu een keuze maken: kiezen we voor toegankelijkheid of kwaliteit? We kunnen met de huidige financiering de kwaliteit van onze opleidingen niet meer garanderen, maar een numerus fixus is ook onacceptabel. Helaas is het de enige oplossing die nog over is. Tenzij u, mevrouw Bussemaker, heer Kamp en heer Van Dam, ons net zoals in 2013 de hand biedt om samen met ons te werken aan een oplossing. Niet alleen vanuit de Onderwijsbegroting, maar juist ook daarbuiten. Economische Zaken is de aanjager van innovatie en een concurrerend economisch klimaat en heeft dan ook de verantwoordelijkheid om bij te springen. Laten we onze handen ineenslaan om per direct structureel meer geld vrij te maken voor technische universiteiten, zodat elke ambitieuze

scholier de kans heeft een ingenieur van kwaliteit te worden en om van Nederland de kenniseconomie te maken die we willen zijn.

Wij kijken uit naar uw reactie,

Met vriendelijke groet,

Mathias de Koning; studentenraad TU Delft

Bart Verhaegh; studentengeleding universiteitsraad TU Eindhoven

Wouter Rietveld; studentengeleding universiteitsraad UTwente

Karlijn Hendriks; studentenraad Wageningen University

Peter Vinke; Delftse Studenten Vakbond VSSD

Jan Sinnige, Interstedelijk Studenten Overleg (ISO)